PS PERSONENSCHADE UPDATES

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 33, 2026

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hof

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:5497 25-08-2026
Er is schade ontstaan toen de man met zijn auto in botsing kwam met een tegenligger en die tegenligger daardoor tegen een geparkeerd staande auto reed. Bij een voorlopig ademonderzoek (blaastest) bleek de hoeveelheid alcohol in de adem van de man meer dan de toegestane hoeveelheid. Bij onherroepelijk vonnis is de man door de politierechter veroordeeld voor rijden onder invloed. De verzekeraar heeft de door beide derden geleden schade vergoed. Het gaat in deze zaak om de beantwoording van de vraag of de verzekeraar op de man een verhaalsrecht heeft voor schade die hij als WAM-verzekeraar aan derden heeft vergoed. De man stelt zich op het standpunt dat hij 'telkens [heeft] gesteld dat mogelijk een onjuist resultaat uit de ademalcoholanalyse zou volgen, omdat hij voor het reinigen van zijn kunstgebit gebruik maakt van ontsmettingsalcohol en mondwater'. Welk ontsmettingsmiddel en wat voor mondwater de man precies heeft gebruikt en hoeveel tijd voorafgaand aan de aanrijding die middelen zijn gebruikt, heeft hij niet gesteld. Ook over de vraag of hij nu wel of niet daarnaast alcohol had genuttigd heeft hij zich niet uitgelaten. Het hof heeft een en ander niet aan de man kunnen vragen, omdat hij zonder (goede reden) niet op de mondelinge behandeling is verschenen. Dat daarmee onduidelijkheid bestaat komt voor rekening van de man. Op grond van het voorgaande moet wegens onvoldoende gemotiveerde betwisting door de man als vaststaand worden aangenomen dat hij tijdens de aanrijding onder invloed was van alcohol. Het hof bevestigt, net zoals de kantonrechter, de vraag of de WAM-verzekeraar een verhaalsrecht heeft en wijst de vordering van de WAM-verzekeraar toe.

Rechtbank

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2026:9090 10-09-2026
Strafrecht. Verdachte heeft met een scherp voorwerp zwaar lichamelijk letsel toegebracht aan het rechterbovenbeen van zijn toenmalige vriendin, als gevolg waarvan zij is komen te overlijden. Ten tijde van het incident was de dochter van het slachtoffer aanwezig in de woning. Daarnaast heeft de verdachte zich op een eerder moment schuldig gemaakt aan huisvredebreuk. De moeder van het slachtoffer heeft € 27.500 aan immateriële schade gevorderd, waarvan € 17.500 aan affectieschade en € 10.000 aan shockschade. De rechtbank wijst de gevorderde affectieschade toe. Daarnaast wijst de rechtbank de gevorderde shockschade ook toe. Uit de stukken volgt dat de moeder onverwacht te horen heeft gekregen dat haar dochter in het ziekenhuis was opgenomen met levensbedreigende verwondingen en in comateuze toestand verkeerde. Tevens heeft zij in het ziekenhuis moeten aanschouwen hoe de pogingen van het medisch personeel om haar dochter in leven te houden uiteindelijk tevergeefs waren. Uit het verslag van de huisarts volgt ook dat zij is verwezen naar een psycholoog vanwege PTSS-klachten. Nu de vordering is onderbouwd, niet gemotiveerd is betwist en de rechtbank het gevorderde bedrag redelijk vindt, wijst de rechtbank de vordering in zijn geheel toe. De dochter en de zoon van het slachtoffer hebben zich ook als benadeelde partij gevoegd. De dochter vordert € 50.000 aan vergoeding van immateriële schade, deze omvat € 20.000 aan affectieschade en € 30.000 aan shockschade. De zoon heeft € 38.500 aan vergoeding van immateriële schade gevorderd, waarvan € 20.000 aan affectieschade en € 18.500 aan shockschade. De rechtbank zal de vorderingen van de affectieschade toewijzen tot een bedrag van elk € 20.000. De rechtbank is van oordeel dat ook de vordering tot schokschade voldoende is onderbouwd. In het geval van de dochter geldt dat zij aanwezig was in de woning toen het feit heeft plaatsgevonden en heeft zij haar moeder toen nog gezien. Zowel de dochter als de zoon hebben hun moeder in het ziekenhuis gezien. Daarnaast heeft een gedragswetenschapper naar voren gebracht dat wat hem betreft vaststaat dat de kinderen psychische schade hebben opgelopen als direct gevolg van het overlijden van hun moeder. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de gevorderde schokschade kan worden toegewezen.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:25494 03-09-2026
Strafrecht. De verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het medeplegen van een poging tot doodslag en aan wapen- en munitiebezit. Op klaarlichte dag heeft hij met

een vuurwapen gericht op het slachtoffer geschoten en hem daarbij in zijn arm geraakt. Daardoor is bij het slachtoffer gecompliceerd armletsel ontstaan. Het slachtoffer houdt hier in ieder geval een aanzienlijk litteken aan over en het is nog onduidelijk of de functionaliteit van zijn arm volledig zal herstellen. Het slachtoffer vordert € 75.000 aan immateriële schade. De kogel heeft aanzienlijke schade bij de benadeelde partij aangericht, waardoor hij twee keer moest worden geopereerd en aan een lang hersteltraject moest beginnen. Het psychische letsel ten gevolge hiervan is aannemelijk en ook voldoende onderbouwd. De rechtbank is daarom van oordeel dat het slachtoffer recht heeft op smartengeld. De rechtbank gaat daarbij uit van een bedrag van € 27.000 wegens het ontstaan van middelzwaar armletsel (categorie 5.7.b). Omdat niet vaststaat dat het hierbij om blijvend letsel gaat, ziet de rechtbank geen aanleiding voor een verhoging van 25% vanwege de jonge leeftijd van het slachtoffer, nu dit – gezien de aanbeveling – geldt bij blijvend letsel. Wel zal de rechtbank een verhoging van 10% (€ 2.700) toepassen wegens ernstig verwijtbaar handelen van de verdachte, waarbij de rechtbank is uitgegaan van voorwaardelijk opzet bij de verdachte. De rechtbank komt tot een vergoeding van € 10.000 wegens het ontstaan van middelzwaar geestelijk letsel (traumaklachten) en sluit daarbij aan bij de categorie ‘middelzwaar’ omdat ook in dit geval niet vaststaat dat er sprake is van blijvende beperkingen (categorie 14.1.c). Ten slotte komt de rechtbank tot een bedrag van € 10.000 wegens het ontstaan van middelzware littekenvorming (categorie 10.b) en daarbovenop een verhoging van 25% (€ 2.500), vanwege de jonge leeftijd van het slachtoffer, omdat dit letsel naar verwachting blijvend is. Bij beide laatstgenoemde bedragen zal de rechtbank een verhoging van 10% (€ 2.250) toepassen wegens ernstig verwijtbaar handelen van de verdachte. De rechtbank komt tot de conclusie dat het slachtoffer recht heeft op vergoeding van € 54.450 aan immateriële schade.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:25227 01-09-2026
Het gaat er in deze zaak om of de verzekeraar onder de tussen partijen gesloten verzekeringspolis dekking moet verlenen na een aanrijding die de vrouw met haar verzekerde auto heeft gehad. De verzekeraar heeft uitkering van de schade geweigerd omdat de vrouw en haar tegenpartij bij de aanrijding onjuiste en onvolledige verklaringen hebben gedaan (over de toedracht en omstandigheden van de aanrijding). De verzekeraar heeft de dekking geweigerd omdat er volgens haar sprake is van verzekeringsfraude. De vrouw betwist dat. Als tegenvordering vordert de verzekeraar terugbetaling van het eerder aan de vrouw betaalde voorschot en ook vergoeding van de kosten die de verzekeraar heeft gemaakt om de fraude vast te

stellen. De kantonrechter komt tot het oordeel dat de vrouw inconsistente verklaringen heeft afgelegd over het ongeval en dat de vrouw haar letsel niet aannemelijk heeft gemaakt. De vorderingen van de vrouw worden afgewezen en die van de verzekeraar toegewezen. De vrouw moet het voorschot van de verzekeraar terugbetalen en ook moet zij de onderzoekskosten betalen.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:25401 06-03-2026
Deelgeschil. De vrouw onderging een pedicurebehandeling bij een schoonheidssalon. Tijdens de behandeling, waarbij eelt van de voeten van de vrouw werd verwijderd, heeft de vrouw letsel opgelopen aan de hiel van haar linkervoet. Zij is hiervoor naar de spoedeisende hulp gegaan. Aldaar stelde de dienstdoende arts een zogeheten 'kaasschaafverwonding' vast van ongeveer 2 x 1 cm doorsnede, licht actief bloedend. De schoonheidssalon heeft verklaard de aansprakelijkheid voor de gevolgen van de tijdens de pedicurebehandeling gemaakte fout te erkennen, anderzijds is in haar pleitnota betoogd dat lichte schaafwonden en bloedingen tijdens een pedicurebehandeling normale risico's zijn en geen ernstige nalatigheid vormen. Naar het oordeel van de kantonrechter mag van een pedicure worden verwacht dat zij een behandeling zorgvuldig en dus met voldoende oplettendheid uitvoert en geen letsel veroorzaakt. De schoonheidssalon heeft niet weersproken dat de pedicure bij de behandeling onvoldoende heeft opgelet. Gelet hierop is de verzochte verklaring voor recht toewijsbaar.

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2024:9056 02-07-2024
De werknemer is werkzaam bij een sloopbedrijf en tijdens zijn werkzaamheden is er iets op zijn hoofd gevallen. De verzekeraar van de werkgever heeft de aansprakelijkheid erkend en voorschotten aan de werknemer uitbetaald. Op verzoek van de verzekeraar en de werkgever zijn er medische adviezen uitgebracht. De verzekeraar verzoekt de kantonrechter om een voorlopig deskundigenbericht te gelasten en een neuroloog tot deskundige te benoemen. Anders dan de werkgever meent kan uit de in deze procedure overgelegde medische stukken niet al definitief worden geconcludeerd dat causaal verband ontbreekt tussen door de werknemer gestelde klachten, dientengevolge geleden schade en het ongeval. De verzekeraar heeft daarom naar het oordeel van de kantonrechter voldoende belang bij het gelasten van dit voorlopig deskundigenbericht om hierover meer duidelijkheid te verkrijgen. Aan de hand van het deskundigenrapport zal vervolgens kunnen worden vastgesteld of er een causaal verband bestaat tussen het ongeval en de gestelde klachten. Naar het

oordeel van de kantonrechter zijn er geen zwaarwichtige redenen om het verzoek af te wijzen. De kantonrechter benoemt de deskundige en concludeert dat de IWMD-vraagstelling wordt voorgelegd.

Antillen

Gerecht in eerste aanleg van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGEABES:2025:206 27-08-2025

Ongeval in sportschool. De man stelt dat apparatuur in de sportschool te dicht bij elkaar stond en hij hierdoor letsel aan zijn vinger heeft opgelopen. Door dit letsel heeft de man zijn hand zes maanden niet kunnen gebruiken waardoor hij zijn werk als consultant niet heeft kunnen uitoefenen. Het gerecht oordeelt dat de man de gestelde inkomensschade en immateriële schade ontoereikend heeft onderbouwd. De man heeft geen medische informatie verstrekt waaruit blijkt dat hij arbeidsongeschikt is geweest of dat er sprake is geweest van psychisch letsel. Het voorgaande betekent dat de vordering tot schadevergoeding zal worden afgewezen.

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan het medeplegen van een poging tot doodslag en aan wapen- en munitiebezit. Op klaarlichte dag heeft hij met een vuurwapen gericht op het slachtoffer geschoten en hem daarbij in zijn arm geraakt. Daardoor is bij het slachtoffer gecompliceerd armletsel ontstaan. Het slachtoffer houdt hier in ieder geval een aanzienlijk litteken aan over en het is nog onduidelijk of de functionaliteit van zijn arm volledig zal herstellen. Het slachtoffer vordert € 75.000 aan immateriële schade. De kogel heeft aanzienlijke schade bij de benadeelde partij aangericht, waardoor hij twee keer moest worden geopereerd en aan een lang hersteltraject moest beginnen. Het psychische letsel ten gevolge hiervan is aannemelijk en ook voldoende onderbouwd. De rechtbank is daarom van oordeel dat het slachtoffer recht heeft op smartengeld. De rechtbank gaat daarbij uit van een bedrag van € 27.000 wegens het ontstaan van middelzwaar armletsel (categorie 5.7.b). Omdat niet vaststaat dat het hierbij om blijvend letsel gaat, ziet de rechtbank geen aanleiding voor een verhoging van 25% vanwege de jonge leeftijd van het slachtoffer, nu dit – gezien de aanbeveling – geldt bij blijvend letsel. Wel zal de rechtbank een verhoging van 10% (€ 2.700) toepassen wegens ernstig verwijtbaar handelen van de verdachte, waarbij de rechtbank is uitgegaan van voorwaardelijk opzet bij de verdachte. De rechtbank komt tot een vergoeding van € 10.000 wegens het ontstaan van middelzwaar geestelijk letsel (traumaklachten) en sluit daarbij aan bij de categorie 'middelzwaar' omdat ook in dit geval niet vaststaat dat er sprake is van blijvende beperkingen (categorie 14.1.c). Ten slotte komt de rechtbank tot een bedrag van € 10.000 wegens het ontstaan van middelzware littekenvorming (categorie 10.b) en daarbovenop een verhoging van 25% (€ 2.500), vanwege de

jonge leeftijd van het slachtoffer, omdat dit letsel naar verwachting blijvend is. Bij beide laatstgenoemde bedragen zal de rechtbank een verhoging van 10% (€ 2.250) toepassen wegens ernstig verwijtbaar handelen van de verdachte. De rechtbank komt tot de conclusie dat het slachtoffer recht heeft op vergoeding van € 54.450 aan immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 03-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:25494
Zaaknummer: 09/315069-25
Rechters: C.M. Koole, A.M.A. Keulen en L. Anemaet
Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft met een scherp voorwerp zwaar lichamelijk letsel toegebracht aan het rechterbovenbeen van zijn toenmalige vriendin, als gevolg waarvan zij is komen te overlijden. Ten tijde van het incident was de dochter van het slachtoffer aanwezig in de woning. Daarnaast heeft de verdachte zich op een eerder moment schuldig gemaakt aan huisvredebreuk. De moeder van het slachtoffer heeft € 27.500 aan immateriële schade gevorderd, waarvan € 17.500 aan affectieschade en € 10.000 aan shockschade. De rechtbank wijst de gevorderde affectieschade toe. Daarnaast wijst de rechtbank de gevorderde shockschade ook toe. Uit de stukken volgt dat de moeder onverwacht te horen heeft gekregen dat haar dochter in het ziekenhuis was opgenomen met levensbedreigende verwondingen en in comateuze toestand verkeerde. Tevens heeft zij in het ziekenhuis moeten aanschouwen hoe de pogingen van het medisch personeel om haar dochter in leven te houden uiteindelijk tevergeefs waren. Uit het verslag van de huisarts volgt ook dat zij is verwezen naar een psycholoog vanwege PTSS-klachten. Nu de vordering is onderbouwd, niet gemotiveerd is betwist en de rechtbank het gevorderde bedrag redelijk vindt, wijst de rechtbank de vordering in zijn geheel toe. De dochter en de zoon van het slachtoffer hebben zich ook als benadeelde partij gevoegd. De dochter vordert € 50.000 aan vergoeding van immateriële schade, deze omvat € 20.000 aan affectieschade en € 30.000 aan shockschade. De zoon heeft € 38.500 aan vergoeding van immateriële schade gevorderd, waarvan € 20.000 aan affectieschade en € 18.500 aan shockschade. De rechtbank zal de vorderingen van de affectieschade toewijzen tot een bedrag van elk € 20.000. De rechtbank is van oordeel dat ook de vordering tot schokschade voldoende is onderbouwd. In het geval van de dochter geldt dat zij

aanwezig was in de woning toen het feit heeft plaatsgevonden en heeft zij haar moeder toen nog gezien. Zowel de dochter als de zoon hebben hun moeder in het ziekenhuis gezien. Daarnaast heeft een gedragswetenschapper naar voren gebracht dat wat hem betreft vaststaat dat de kinderen psychische schade hebben opgelopen als direct gevolg van het overlijden van hun moeder. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de gevorderde schokschade kan worden toegewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 10-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2026:9090
Zaaknummer: 13/263193-24 (zaak A) en 13/101386-24 (zaak B)
Rechters: G. Oldekamp, J. Thomas en A.M. Gruschke
Wetsartikelen: 6:106 BW en 6:108 BW

RECHTSPRAAK

Er is schade ontstaan toen de man met zijn auto in botsing kwam met een tegenligger en die tegenligger daardoor tegen een geparkeerd staande auto reed. Bij een voorlopig ademonderzoek (blaastest) bleek de hoeveelheid alcohol in de adem van de man meer dan de toegestane hoeveelheid. Bij onherroepelijk vonnis is de man door de politierechter veroordeeld voor rijden onder invloed. De verzekeraar heeft de door beide derden geleden schade vergoed. Het gaat in deze zaak om de beantwoording van de vraag of de verzekeraar op de man een verhaalsrecht heeft voor schade die hij als WAM-verzekeraar aan derden heeft vergoed. De man stelt zich op het standpunt dat hij 'telkens [heeft] gesteld dat mogelijk een onjuist resultaat uit de ademalcoholanalyse zou volgen, omdat hij voor het reinigen van zijn kunstgebit gebruik maakt van ontsmettingsalcohol en mondwater'. Welk ontsmettingsmiddel en wat voor mondwater de man precies heeft gebruikt en hoeveel tijd voorafgaand aan de aanrijding die middelen zijn gebruikt, heeft hij niet gesteld. Ook over de vraag of hij nu wel of niet daarnaast alcohol had genuttigd heeft hij zich niet uitgelaten. Het hof heeft een en ander niet aan de man kunnen vragen, omdat hij zonder (goede reden) niet op de mondelinge behandeling is verschenen. Dat daarmee onduidelijkheid bestaat komt voor rekening van de man. Op grond van het voorgaande moet wegens onvoldoende gemotiveerde betwisting door de man als vaststaand worden aangenomen dat hij tijdens de aanrijding onder invloed was van alcohol. Het hof bevestigt, net zoals de kantonrechter, de vraag of de WAM-verzekeraar een verhaalsrecht heeft en wijst de vordering van de WAM-verzekeraar toe.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
Datum uitspraak: 25-08-2026
ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:5497
Zaaknummer: 200.359.494
Rechters: L. Janse, C. Bakker en J.G.J. Rinkes
Advocaten: A.T. Leigh en M.C. Franken-Schoemaker
Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. De vrouw onderging een pedicurebehandeling bij een schoonheidssalon. Tijdens de behandeling, waarbij eelt van de voeten van de vrouw werd verwijderd, heeft de vrouw letsel opgelopen aan de hiel van haar linkervoet. Zij is hiervoor naar de spoedeisende hulp gegaan. Aldaar stelde de dienstdoende arts een zogeheten 'kaasschaafverwonding' vast van ongeveer 2 x 1 cm doorsnede, licht actief bloedend. De schoonheidssalon heeft verklaard de aansprakelijkheid voor de gevolgen van de tijdens de pedicurebehandeling gemaakte fout te erkennen, anderzijds is in haar pleitnota betoogd dat lichte schaafwonden en bloedingen tijdens een pedicurebehandeling normale risico's zijn en geen ernstige nalatigheid vormen. Naar het oordeel van de kantonrechter mag van een pedicure worden verwacht dat zij een behandeling zorgvuldig en dus met voldoende oplettendheid uitvoert en geen letsel veroorzaakt. De schoonheidssalon heeft niet weersproken dat de pedicure bij de behandeling onvoldoende heeft opgelet. Gelet hierop is de verzochte verklaring voor recht toewijsbaar.

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 06-03-2026
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:25401
Zaaknummer: K/4502/11987247
Rechters: N.B. Verkleij
Advocaten: D.L. Langedijk
Wetsartikelen: 6:74 BW en 7:400 BW

RECHTSPRAAK

Het gaat er in deze zaak om of de verzekeraar onder de tussen partijen gesloten verzekeringspolis dekking moet verlenen na een aanrijding die de vrouw met haar verzekerde auto heeft gehad. De verzekeraar heeft uitkering van de schade geweigerd omdat de vrouw en haar tegenpartij bij de aanrijding onjuiste en onvolledige verklaringen hebben gedaan (over de toedracht en omstandigheden van de aanrijding). De verzekeraar heeft de dekking geweigerd omdat er volgens haar sprake is van verzekeringsfraude. De vrouw betwist dat. Als tegenvordering vordert de verzekeraar terugbetaling van het eerder aan de vrouw betaalde voorschot en ook vergoeding van de kosten die de verzekeraar heeft gemaakt om de fraude vast te stellen. De kantonrechter komt tot het oordeel dat de vrouw inconsistente verklaringen heeft afgelegd over het ongeval en dat de vrouw haar letsel niet aannemelijk heeft gemaakt. De vorderingen van de vrouw worden afgewezen en die van de verzekeraar toegewezen. De vrouw moet het voorschot van de verzekeraar terugbetalen en ook moet zij de onderzoekskosten betalen.

Instantie: Rechtbank Den Haag
Datum uitspraak: 01-09-2026
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:25227
Zaaknummer: K/4502/12079934
Rechters: T.M. van den Bosch
Advocaten: H.L. Thiescheffer en M.M. Baker
Wetsartikelen: 7:941 lid 5 BW

RECHTSPRAAK

De werknemer is werkzaam bij een sloopbedrijf en tijdens zijn werkzaamheden is er iets op zijn hoofd gevallen. De verzekeraar van de werkgever heeft de aansprakelijkheid erkend en voorschotten aan de werknemer uitbetaald. Op verzoek van de verzekeraar en de werkgever zijn er medische adviezen uitgebracht. De verzekeraar verzoekt de kantonrechter om een voorlopig deskundigenbericht te gelasten en een neuroloog tot deskundige te benoemen. Anders dan de werkgever meent kan uit de in deze procedure overgelegde medische stukken niet al definitief worden geconcludeerd dat causaal verband ontbreekt tussen door de werknemer gestelde klachten, dientengevolge geleden schade en het ongeval. De verzekeraar heeft daarom naar het oordeel van de kantonrechter voldoende belang bij het gelasten van dit voorlopig deskundigenbericht om hierover meer duidelijkheid te verkrijgen. Aan de hand van het deskundigenrapport zal vervolgens kunnen worden vastgesteld of er een causaal verband bestaat tussen het ongeval en de gestelde klachten. Naar het oordeel van de kantonrechter zijn er geen zwaarwichtige redenen om het verzoek af te wijzen. De kantonrechter benoemt de deskundige en concludeert dat de IWMD-vraagstelling wordt voorgelegd.

Instantie: Rechtbank Amsterdam
Datum uitspraak: 02-07-2024
ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2024:9056
Zaaknummer: 10952157 EA VERZ 24-175
Rechters: B.T. Beuving
Advocaten: H.M. Kruitwagen, E.H.G. Londeman en A.B.J. Gemke
Wetsartikelen: 202 Rv

RECHTSPRAAK

Ongeval in sportschool. De man stelt dat apparatuur in de sportschool te dicht bij elkaar stond en hij hierdoor letsel aan zijn vinger heeft opgelopen. Door dit letsel heeft de man zijn hand zes maanden niet kunnen gebruiken waardoor hij zijn werk als consultant niet heeft kunnen uitoefenen. Het gerecht oordeelt dat de man de gestelde inkomensschade en immateriële schade ontoereikend heeft onderbouwd. De man heeft geen medische informatie verstrekt waaruit blijkt dat hij arbeidsongeschikt is geweest of dat er sprake is geweest van psychisch letsel. Het voorgaande betekent dat de vordering tot schadevergoeding zal worden afgewezen.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Bonaire, Sint Eustatius en Saba
Datum uitspraak: 27-08-2025
ECLI: ECLI:NL:OGEABES:2025:206
Zaaknummer: BON202400535
Rechters: M.W. Scholte
Wetsartikelen: 6:162 BW